

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 15. Nicephorus Patriarcha pellitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. quamdiu iram pressit, sperans, ipso de-
 A C. 815. functo facilius, quæ volebat, effici posse.
 Postquam vero ad eum relatum, Patriar-
 cham conualescere, misit Theophanem
 Imperatricis fratrem & Episcopos Ico-
 noclafas, quibus Patriarcha colloqui no-
 luit, dicens se eos per valetudinem non
 posse admittere, præter causas quas jam
 antea attulisset; sed petebat, ut prius
 sibi potestas libera in gregem suum red-
 deretur, ut Episcopi Catholici e carceri-
 bus liberarentur, exules revocarentur,
 illi, quorum Ordinationes contra Cano-
 nes factæ essent, amoverentur, & Con-
 ventus non alibi quam in Ecclesia age-
 rentur. His positis conditionibus collo-
 qui promittebat, postquam per valetudi-
 nem sibi liceret.

§. XV.

Nicephorus Patriarcha pellitur.

Sup. Lib.
XXVIII.
§. 19.

At Iconoclastæ, qui se Synodum Cæsa-
 ream, seu *Synodos Endemoufa* repræ-
 sentare jactabant, Imperatori persuase-
 runt, rejiciendas esse has condiciones,
 quippe dicebant, postquam jam ter Pa-
 triarcham citassent, a se contumaciæ cau-
 sa damnari posse. Ergo monitionem ad
 eum dirigunt, in qua imperabant, ut co-
 ram ipsis compareret, mittuntque Epis-
 copos & Clericos cum grege otiosorum
 hominum, qui hanc redderent. Patriar-
 cham

cham hanc legationem in conspectum ^{Sæculum IX.}
 admittere nolentem permovit tamen A. C. 815.
 Thomas Patritius ne homines inauditos
 repelleret. Admissi dixerunt: *Synodus,*
cui contra te Libelli oblatis sunt, tibi præ-
cipit, ut ad causam dicendam venias. Si
vero Depositionis pœnam effugere vis,
cum Synodo & Imperatore tibi consen-
tiendum est, ut imagines aboleantur. Pa-
 triarcha respondit: *Et quis ille est, qui*
auctoritate arrogata libellos contra nos
recipit? estne Papa, () aut aliorum Pa-*
triarcharum aliquis? si autem, ut dicitis,
reus sum criminum, quæ Depositionis
pœnam post se trabunt, num, si voluntati
Imperatoris obtemperem in causa imagi-
num, id sufficiat, ut absolvar & eadem
die restituar? an me Legum Ecclesiasti-
carum omnino ignarum putatis? etiamsi
Sedes Constantinopolitana vacaret, nemi-
ni tamen Episcoporum exterorum (**)

D 2 com-

(*) Hi iterum contra Protestantes probatur, quo loco Patriarchæ Constantinopolitani Romanos Pontifices habuerint, & quem inter Judices suos primum agnoverint, quamquam nulli Patriarcharum Orientalium in alterum Jurisdictio ordinaria competiit.

(**) Hæc verba non ita simpliciter accipi possunt; sed addi debet: nisi supervenerit legitima Jurisdictionis exercendæ causa. Nam Nicepho-

rus

Sæculum IX. A.C. 815. *competeret, in ea jurisdictionem exerce-
re, multo minus, cum Sedes modo non va-
cet.* Tum lecto Canone Delegatos ad
se declaravit excommunicatos, & ex am-
bitu loci sacri excedere jussit. Ipsi in
eum & Tarasium anathema pronuncian-
tes abierunt.

Nicephorus
resignat.

Ergo Iconoclastæ spe omni abjecta
Patriarcham flecti posse, eum occulto
facinore e vivis tollere constituerunt.
At ipse a quodam Clerico Catholico mo-
nitus insidias effugit. Cum non succes-
sisset dolus, edicto Decreto prohibue-
runt, ne quis Nicephorum Patriarcham
agnosceret, aut in Missa ejus nomen re-
citaret. Volvebatur tunc Quadragesi-
mæ tempus, scripsitque Nicephorus Im-
peratori in hunc modum: *Pro veritate,
ut meæ ferebant vires, pugnavi. Omnis
generis injurias, opprobria, carcerem,
Bonorum & domesticorum meorum ja-
cturam sustinui. Tandem homines, qui
Episcopi esse videbantur, intrarunt do-
mum meam, cum gravissime decumberem,
& comitante plebe cum gladiis & fusti-
bus mihi insultarunt. Comperi deinde
veritatis hostes me vel deponendi, vel in-
terficiendi cepisse consilium. Ut ergo
nefas*

rus non negat, se si reus esset posse deponi;
a quibus vero nisi ab Episcopis, & utique Juris-
dictione in se gaudentibus?

nefas devitemus & peccatum, cuius Majestas tua particeps fiet, cedo invitus & necessitate compulsus Sede mea. Ceterum gratias agam Deo, quamcunque sortem mihi obtingere imposterum permiserit.

Sæculum IX.
A. C. 815.

Imperator hac Epistola maligno risu accepta Thomæ Patritio mandat, ut cohorte militum cinctus iret, & media nocte Patriarcham comprehenderet. Patriarcha, cum illa noctis hora milites ad se intrarent, petiit lumen inferri, surrexit e strato & manibus suorum nixus arrepto thuribulo duobus luciferis præeuntibus in Ecclesiam se contulit, ubi in pavimento prostratus locum Sacrum Deo commendavit, ne profanaretur ab impiis. Tum Ecclesiæ suæ & Civitati Constantinopolitanæ valedicit, & lecticam conscendens in Arcem defertur. Inde scaphæ impositus Chrysopolim transvehitur, mittiturque in Monasterium Agathi, id est Boni, quod ædificaverat. Sed modico post tempore ulterius ad S. Theodori Monasterium, ab ipso quoque fundatum, transfertur.

§. XVI.

Theodotus Patriarcha.

Nicephoro Patriarcha in exilium abstracto Imperator sequente die mane populum ad concionem vocat, simulatque Nicephorum sponte sua Ecclesiam

D 3

suam